

Nagrađeni učenici i učitelji

1. NAGRADA



Ja sam...

BOJANA ĆUK, 8. r.
OŠ RUDEŠ, Zagreb
učiteljica: Miranda Kekez



2. NAGRADA



Odlaze

ZAHARIJE MATIJEVIĆ, 7. r.
OŠ ZDENKA TURKOVIĆA, Kutjevo
učiteljica: Ljiljana Bernatović-Markota



3. NAGRADA



Moja učiteljica

ERNEST PODOBNIK, 6. r.
OŠ „MILAN BROZOVIĆ“, Kastav
učiteljica: Barbara Babić



1. NAGRADA

Ja sam...

Što ću reći onima
koji me pitaju tko sam?
Jesam li izgubljena curica
koja nije prestala maštati?
Jesam li zaljubljena djevojka
koja je tek počela voljeti?
Jesam li latica ruže
koja je počela pupati
ili sam borova grana
koja se odlučila zelenjeti?

Ja sam još mala djevojčica
koja je odlučila
ići ravnom cestom.

Ja sam omiljena glazba
koju će poslušati miljenik pjesme.

Ja ću biti sjajno sunce
koje će sjati na velikom nebu.

Ja ću ponosno nositi svijet na svojim leđima.

BOJANA ČUK, 8. r.
OŠ RUDEŠ, Zagreb



2. NAGRADA

Odlaze...

Dok sjedim i razmišljam
gledajući u daljinu,
pitam se: „Kamo odlazi ovaj svijet
i ostavlja svoju domovinu?“

Odlaze u sve krajeve svijeta,
napuštaju svoja sela i svoje gradove,
ostavljaju plodne ravnice,
topla ognjišta i svoje domove.

Ostaju prazne škole i igrališta,
ne čuju se više razigrana djeca,
još samo tamo u srcu daleko
napuštena Slavonija grca i jeca.

A ja sam svome didu riječ dao
i ispunit ću njegovu želju.
Ostajem orati i sijati svoju zemlju,
gradit ću sreću na svome temelju.

ZAHARIJE MATIJEVIĆ, 7. r.
OŠ ZDENKA TURKOVIĆA, Kutjevo



3. NAGRADA

Moja učiteljica

Razbacane torbe, sjedenje po radiatorima, vika i naguravanje - slika je školskog hodnika. Učenici se probijaju do svojih učionica, a među njima gotovo neprimjetno i naša učiteljica. Lako bismo je mogli zamijeniti s nekom djevojčicom iz razreda.

Tiho ulazi u učionicu i dok mi očekujemo opravdano negodovanje, ona samo lagano progovara, uz kolutanje očima: „Nemogući ste.“

Nastava počinje. U njenim velikim očima osjeća se nestrpljivost da nam prenese novo gradivo. Namješta svoju tamnu kosu s pravilno odrezanim šiškama koje određuju nježno lice.

Niskog je rasta, vitka je i pomalo se razlikuje od drugih učitelja u mojoj školi.

Moderno se odijeva i mislim da s drugačijom stavom gleda na svijet oko sebe. Ona je jednostavno žena ispred svog vremena.

U njenom govoru prisutna je živahnost i nema grubih riječi. Obrača nam se umanjenicama te je svima prirasla srcu. Jednostavnim riječima potiče prijateljstvo između nas učenika i usmjerava nas da prihvatimo prave životne vrijednosti. Blage je naravi i ima onu osobinu učitelja da svakome pridaje važnost. Uz njenu pomoć i sam sam donio neke važne odluke i slobodno mogu reći da je ona dobri duh naše škole.

Ponekad priča o svojoj buntovnoj mladosti, ali gledajući je ovako blagu i dragu teško mi ju je takvu i zamisliti. Smatram je uzorom, feministkinjom i nekoga s energijom živih i šarenih boja.

Svatko različito doživljava učitelje. Mnogi govore da te ime može odrediti. Moju učiteljicu je upravo njeno ime odredilo jer je ona baš dragana.

ERNEST PODOBNIK, 6. r.
OŠ „MILAN BROZOVIĆ“, Kastav

